

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **P. V.**, zastoupeného Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, advokátem se sídlem Praha 1, Václavské náměstí 21, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2014, č. j. CRP-115830-2/ČJ-2014-930310-V237, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, ze dne 5. 2. 2015, č. j. 61 A 35/2014 – 29, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, ze dne 5. 2. 2015, č. j. 61 A 35/2014 – 29, **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.
- II. Žalobce **se v y z ý v á**, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil důvody kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. i návrh výroku rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

V záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl Krajský soud v Hradci Králové, pobočka Pardubice, žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2014, č. j. CRP-115830-2/ČJ-2014-930310-V237. Uvedeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, ze dne 19. 8. 2014, č. j. KRPE-41219-58/ČJ-2014-170022-SV, jímž bylo rozhodnuto o vyhoštění žalobce podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“), s dobou, po kterou mu nelze umožnit vstup na území stanovenou na 1 rok. Počátek doby, po kterou žalobci nelze umožnit vstup na území členských států Evropské Unie, stanovil správní orgán podle § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců od okamžiku, kdy pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky. Doba vycestování byla podle § 118 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. stanovena 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Podle § 102a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. se na žalobce nevztahovaly důvody znemožňující vycestování.

V podané kasační stížnosti proti uvedenému rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, žalobce požádal o přiznání odkladného účinku. Poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se užití institut odkladného účinku ve věcech správního vyhoštění, kdy např. v usnesení ze dne 23. 1. 2013, č. j. 6 As 82/2012 – 37, Nejvyšší

správní soud konstatoval, že případné vycestování by pro cizinku znamenalo dopad do jejího práva na spravedlivý proces, vynaložení nemalých finančních nákladů a zásah do soukromého a rodinného života. Žalobce dále uvedl, že jeho individuální zájem na ochraně jeho procesních práv významně převyšuje potenciální újmu, která by mohla vzniknout jiným osobám či potenciální ohrožení důležitého veřejného zájmu. Přiznání odkladného účinku podle něj nemůže představovat újmu pro žádné třetí osoby, je rovněž vyloučen rozpor s důležitým veřejným zájmem.

Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že proti jeho přiznání nemá námitek. Uvedl, že řízení o správním vyhoštění bylo zahájeno kvůli protiprávnímu jednání žalobce sočivajícího v tom, že byl zaměstnán bez povolení k zaměstnání, ačkoliv takové povolení bylo podmínkou výkonu zaměstnání. Tohoto jednání se žalobce dopustil v době oprávněného pobytu na území České republiky. Nepřiznání odkladného účinku by podle žalovaného mohlo pro žalobce skutečně znamenat nepoměrně vyšší újmu, než jaká by mohla vzniknout jiným osobám jeho přiznáním.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 soud přiznává odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Podle § 172 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. má žaloba proti rozhodnutí o vyhoštění cizince odkladný účinek na vykonatelnost rozhodnutí; to neplatí, pokud byl cizinec vyhoštěn z důvodu ohrožení bezpečnosti státu. Podle důvodové zprávy k zákonu č. 326/1999 Sb. se žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění přiznává odkladný účinek, protože se jedná o závažný zásah do práv cizince a vyloučení odkladného účinku by mohlo mít za důsledek vedení „nespravedlivého procesu“.

Po zvážení věci a s ohledem na skutečnost, že v případě rozhodnutí o správním vyhoštění má žaloba odkladný účinek ze zákona, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že výkon rozhodnutí by v daném případě mohl pro žalobce představovat nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout žalovanému či jiným osobám. Přiznání odkladného účinku přitom není ani v rozporu s veřejným zájmem. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Nejvyšší správní dále zjistil, že v podané kasační stížnosti není uvedeno, v čem žalobce spatřuje nezákonnost napadaného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice. Nejsou zde tedy vymezeny kasační důvody podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud připomíná, že podle § 106 odst. 1 s. ř. s. *kasační stížnost musí kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobě.* Přitom podle setrvalé judikatury Nejvyššího správního soudu je žalobce povinen v kasační stížnosti vylíčit jakých konkrétních nezákonných kroků se měl soud dopustit a z jakých konkrétních skutkových či právních okolností lze nezákonnost dovodit.

Na základě uvedeného Nejvyšší správní soud tímto žalobce podle § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzývá, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil důvody své kasační stížnosti. Zároveň je povinen doplnit i návrh výroku rozsudku.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna tak, aby byly odstraněny vady kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 102 s. ř. s.

V Brně dne 31. března 2015

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu